

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **nezl. T. V.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zast. JUDr. Janem Nemanským, advokátem se sídlem Těšnov 1059/1, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2016, č. j. MHMP 2068718/2016, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2020, č. j. 3 A 27/2017-74, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), výrokem I. zrušeno shora označené rozhodnutí stěžovatele a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Výrokem II. byla stěžovateli uložena povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že nebude-li odkladný účinek přiznán, je povinen vést řízení a bez zbytečného odkladu rozhodnout, přičemž je vázán právním názorem vysloveným městským soudem v odůvodnění napadeného rozsudku. To by mohlo vést k neřešitelné situaci, pokud by NSS zaujal opačný názor než městský soud, neboť by vedle sebe existovala dvě zcela protichůdná rozhodnutí stěžovatele, neboť jeho nové rozhodnutí (které bude vydáno dříve než rozhodnutí NSS) nebude automaticky rozsudkem NSS zrušeno.

[3] Žalobkyně ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Existenci dvou odlišných rozhodnutí v téže věci nepovažuje za důvod pro jeho přiznání a odkazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014–58. Navíc, žalobkyně v současné době navštěvuje druhou třídu

základní školy, tudíž nikomu nehrozí zásadní újma, neboť konkrétní důsledky napadeného rozhodnutí již v tomto smyslu nenastanou.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[6] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014–58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[8] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[9] Případy přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury NSS vázat toliko na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře příkladmo případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně

pokračování

choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49).

[10] Stěžovatel jako důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí možnou existenci dvou protichůdných rozhodnutí, což považuje za neřešitelnou situaci.

[11] Neměly-li by správní orgány být vázány pravomocnými rozhodnutími krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě, kterou však stěžovatel netvrdil. Samotná okolnost, že stěžovatel je povinen respektovat závazný právní názor městského soudu a znovu rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, není způsobila založit existenci nebezpečí vzniku nepoměrně větší újmy.

[12] V daném případě není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, není proto již třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s.

[13] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[14] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu